

Ongelmat elämässäni

Moikka! Oon 13v tyttö ja oon siis nyt 7-luokalla. Kirjoitan tänne koska ei mulla oo mitään/ketään jolle kertoa. (nimet vaihdettu)

Oon ollu parhaita kavereita mun kaverin Olivian kanssa jo 3-luokalta asti, oltiin kuin paita ja peppu. Jossain vaiheessa aloin ystäväystymään yhden meidän uuden luokkalaisen, Millan kanssa. Olin silti aivan parhaita kavereita Olivian kanssa. 5-luokalla jouduin vaihtamaan muutamaksi kuukaudeksi eri kouluun vanhalle luokalleni koulun huono kuntoisuuden takia. Sitten pääsin takaisin omaan kouluun ja uusiin tiloihin. Olivia oli ystäväystynyt luokkalaiseni Veran kanssa, ja nyt olimme sitten kolmestaan, enkä oikein tuntenut Veraa ennestään.

Aloin sitten olemaan Olivian ja Veran kanssa, mutta sitten Milla alkoi tunkemaan meidän kolmen kanssa. Kukaan meistä ei erikoisemmin tykännyt hänestä joten yritimme vältellä häntä. Ja sitten tajusin että Vera on oikeasti ilkeä, hän aina haukkui vaatteitani, minua ja Oliviaa. Yritimme vältellä häntä mutta se ei onnistunut saatoimme välkällä nopeasti juosta ulos kahdestaan. Kerran kävimme Olivian kanssa kuraattorilla juttelemassa mutta ei siitä tullut mitään. Sitten aloin myös ajattelemaan että minulla ei ole kaikki kunnossa. Itkin joka ilta itseni uneen, enkä pystynyt keskittymään mihinkään. Äitini sanoi että epäilee vahvasti minulla olevan ADD ja nyt itse mietittyäni epäilen samaa (add:tä ja adhd:tä vahvasti suvussa). En kuitenkaan kuulemma voi mitään diagnoosia saada koska koulussa menee kuitenkin ok hyvin. Ala-asteen opettajakin äidilleni sanonut että olen paljon omissa mailmoissani.

Nyt olen 7-luokalla ja olen oikeasti lähes joka päivä ahdistunut, kouluun meno ahdistaa. Vera on mukavampi ja olemme nyt kolmestaan minä, Vera ja Olivia. Milla edelleen yrittää tunkea mukaan. Vera ja Olivia nykyään parempia kavereita kuin minä ja Olivia, pelottaa että olen kohta yksin. Olen oikeasti ehkä hiukan ylipainoinen ja olen epävarma itsestäni, ja myös etäännyin Oliviasta. En uskalla lähettää hänelle edes viestiä, entä jos hän ei tykkää minusta enää ja ajattelee että olen kamala ihminen, jos hän ei haluakaan olla kanssani? Yritän joka ilta piirtää huonoilla piirtotaidoillani kuvan naamasta joka kuvaa tunnetilaani, kuuntelen musiikkia rauhoittaakseni itseni kun tuntuu ahdistavalta. Puen päälle vaatteet joissa näytän hyvälle, pyöräilen ensimmäiselle koululleni joka ei ole enää toiminnassa ja yritän saada ajatukset pois. Ja omaan huoneeseeni on hankittu avaimellinen lukko ettei pikkuveljeni (9v) pääsisi sinne. Oppinut kuitenkin avaamaan lukon jollain mitä nyt käteen sattuukaan. Koskaan en mitään itsetuhoista tosissaan ole miettinyt en pystyisi tehdä sitä perheelleni. Itse ajattelen että kaikki tämä johtuu vain koulun vaihdosta, siitä se kaikki paha alkoi.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2021/ongelmat-elamassani>